

Picea abies 'Barryi'

świerk pospolity 'Barryi'

(C) fot. Gabriel Tomżyński

Gęsta, karłowa, wolno rosnąca odmiana świerka. Po 10 latach osiąga 0,5-0,7 m wysokości. Po wielu latach dorasta do 2,5 m. W młodym wieku forma prawie kulista, z czasem stożkowa, z kilkoma przewodnikami. Ze środka krzewu wyrastają we wszystkich kierunkach grube, sztywne, pomarańczowobrązowe pędy z licznymi rozgałęzieniami. Pąki liczne. Na szczycie głównych pędów pąki bardzo duże, matowo brązowe, w otoczeniu nieco mniejszych, ułożonych spiralnie. Igły lśniące, ciemnozielone, skierowane do przodu i do góry, +/- 1 cm. Wymagania glebowe i wilgotnościowe przeciętne. Doskonała odmiana dla ogrodów skalnych i alpinariów. Dobrze komponuje się w zestawieniach z innymi formami pokrojowymi świerka pospolitego.

autorzy opisu tekstowego: TOMŻYŃSKI Szkółka Roślin Magdalena Tomżyńska

pochodzenie	pierwsza publikacja: Ludwig Beissner (1843 - 1927) 1891; odkrywca, hodowca (selekcjoner): nieznany, named after nurseryman Patrick Barry (1887)
grupa roślin	iglaste
grupa użytkowa	iglaste
forma	początkowo krzew - później drzewo
siła wzrostu	roślina wolnorosnąca
pokrój	stożkowy
docelowa wysokość	od 1 m do 2 m
barwa liści (igieł)	ciemnozielone
zimozieloność liści (igieł)	igły zimozielone

nastłonecznienie	stanowisko półcieniste stanowisko słoneczne
wilgotność	podłoże umiarkowanie wilgotne roślina tolerancyjna
ph podłoża	roślina tolerancyjna odczyn lekko kwaśny do obojętnego
rodzaj gleby	przeziębna ogrodowa
walory	ciekawy pokrój ozdobne z liści/igieł roślina zimozielona
zastosowanie	ogrody przydomowe ogrody skalne ogrody wrzosowiskowe w grupach soliter (pojedynczo)
strefa	4

autor opisu tabelarycznego: Gabriel Tomżyński, TOMŻYŃSKI Szkołka Roślin;

